

antifona:

Ten, kdo v skrý - ši Nej - vyš - ší - ho pře - bý - vá,

107

Ž 91

v stí - nu Vše - mo - hou - cí - ho od - po - čí - va - ti bu - de.

verš:

1. Díím Hospodinu: Útočiště mé a hrad můj,	Bůh můj, v němž naději skládati budu.
2. Nebudeš se báti přístrachu nočního	ani střely létající ve dne
3. Poněvadž mne, dí Bůh, zamiloval,	vysvobodím jej a vyvýším,

1. Onť zajisté vysvobodí mne z osidla lovce,	od nejedovatějšího nakažení morního.
2. ani nakažení morního vlekoucího se v mrákoť,	poněvadž jsi Hospodina za svůj příbytek položil.
3. nebo poznal jméno mé.	Vzývati mne bude a vyslyším jej,

1. Brky svými přikryje tě	a pod křídly jeho bezpečen budeš,
2. Nepřihodí se ti nic zlého,	nebo andělům svým přikázal o tobě,
3. já s ním budu v soužení,	vytrhnu a oslavím jej.

1. místo štítu a pavézy budeš míti	pravdu jeho.	Ten, kdo v skrýši...
2. aby tě ostříhali na všech cestách	tvých.	Ten, kdo v skrýši...
3. Dlouhostí dnů jej nasytím a ukáži jemu	spasení své.	Ten, kdo v skrýši...